

SPERANȚA

REVISTA ROMÂNILOR CREȘTINI DIN AUSTRALIA

ADEVĂRAT A ÎNVIAT

CRISTOS A ÎNVIAT

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. (Marcu 16:15)

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI

2016 – MARTIE

ANUL 3 – NR. 25

REVISTA SPERANȚA ESTE EDITATĂ DE BISERICILE BAPTISTE DIN AUSTRALIA

Colegiul de Consilieri spirituali format din păstori:

Cornel Ghiță – Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici – Biserica Speranța
Dorel Brândaș – Biserica Harul
Daniel Cârpean – Biserica Harul
Gelu Bondor – Biserica Adelaide
Ioan Bușan – Biserica Perth
Marin Cucuian – Biserica Maranata
Teofil Ciortuz – Prima Biserică Baptistă Română

Pentru detalii, corespondenții:

Nelu Albu, Biserica Harul – 0449590887, email: ionelalbu56@yahoo.com.au
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă Melbourne – 0425295401, email: iacob1939@gmail.com
Emil Căiță-Mândră, Telefon: 0402681036
Viorel Sabou, Biserica Adelaide – 08 83878393
Andrei Marcu, Biserica Speranța – 0421770504
Adrian Buzgău, Biserica Maranata – 0433766376, email: adrianbuzgau@gmail.com

Echipa editorială:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă, Aneta Oprănescu, George Oprănescu. Email: sperantaaus@gmail.com
Consultant tehnic, Expediere Email și Facebook: Adrian Buzgău – email: adrianbuzgau@gmail.com

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 + cheltuieli de transport (unde este cazul).

Commonwealth Bank. Hope Brochure/Speranta BSB: 063610 Acc : 10624398

Adresa Redacției: Editor, 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; ph. 0423659724.

CUPRINS

CUM SĂRBĂTORIM PAȘTELE, SIMION IONĂȘ	3
CRISTOS A ÎNVIAT, ALEXANDRU VLAHUȚĂ	5
PAZNIC DE PAȘTI, GEORGE DELEANU	6
SPERANȚA ȘTIRI	7
FRANKLIN GRAHAM	8
SPANIOLUL, CONSTANTIN OPRĂNESCU	9
SPERANȚA ȘTIRI	11
DE CE PAȘTELE. VIRGINIA G.	12
ZÂMBEȘTE, LAVINIA HUMENIUC	13
VEDENIA LUI WILLIAM BOOTH	14
INIMĂ DE MAMĂ, DANA MOCANU	15
SĂRBĂTOAREA ÎNVIERII DOMNULUI, DANIELA ION	16
AMINTIRI	17
TRIBUNALUL PRIETENILOR LUI IOV, CRISTINA OLARIU	18
PROTEST, IUBESC PE PAPA	19
SPERANȚA ȘTIRI	20
SPERANȚA ȘTIRI	21
PRĂJITURA	22
HA, HA...HAZ	23

CUM SĂRBĂTORIM PAȘTELE?

Simion Ioanăș

Sigur că mulți oameni în zilele noastre spun că sărbătoresc Paștele. Pentru unii Paștele înseamnă întâlnirea cu rudele, pentru alții un iepuraș și ouă roșii, pentru alții chefuri și beții, pentru alții ziua din an când își amintesc că mai trebuie să calce pe la Biserică.

Sigur că este nevoie să știm ce este Paștele ca să putem să sărbătorim ce trebuie sărbătorit. Haideți ca, privind la câteva adevăruri legate de Paști în Sfânta Scriptură, și meditând la aceste adevăruri, să dăm cinstea cuvenită Celui ce I se cuvine la această sărbătoare.

1. Paștele nostru este Cristos

1 Corinteni 5:7. „Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat; căci Cristos, Paștele noastre, a fost jertfit”.

Se poate ca oamenii să aibă un alt Paște?

Dacă privim în lumea de azi, vedem că adevărata semnificație a Paștelui a fost distorsionată de Satan.

Până la 26 de ani și pentru mine Paștele a fost, an de an, același lucru. Era ziua când, ca „om religios”, mă duceam la Biserică și după aceea... „ca tot omul”, începea cheful și distracția. Abia așteptam Paștele, an de an, ca un motiv de destrăbălare și distracție.

Dar din momentul în care L-am cunoscut pe Cristos, Paștele meu este Cristos. Am înțeles că Dumnezeu a dat să moară pe Mielul lui Dumnezeu, Isus Cristos. Sângele lui are puterea să ne absolve de păcat și să ne ferească de mânia lui Dumnezeu.

Te rog, suflete drag, înțelege că la Paști trebuie să privești la Cristos. Sângele lui Isus, Mielul lui Dumnezeu, trebuie să fie pe „usciorii” inimii tale și atunci vei avea un Paște minunat. Dacă până la acest Paște ți-ai trăit viața cum ai vrut, la acest Paște Cristos vrea să vină în viața ta. Privește la Isus, Paștele nostru, și întâlnește-te cu El.

2. Adevărata valoare a Paștelui se vede în jertfa Domnului Isus

Se spune că pe timpul Imperiului Roman a existat un general foarte drept. Era foarte renumit pentru dreptatea lui și nimeni nu era scutit de aplicarea legii în cazul în care ar fi încălcat-o. În acea vreme, era o lege care spunea că după o anumită oră era interzisă circulația pe străzi, și cine încălca această lege era pedepsit cu biciuirea până la moarte.

Dar iată că, într-o seară, s-a întâmplat ca tocmai mama lui să încalce această lege. Ea a fost prinsă și s-a adus la cunoștința fiului ei acest lucru. Oamenii se așteptau ca generalul să închidă ochii și s-o elibereze. Însă dreptatea acestui om a mers înainte.

La judecată a luat parte și generalul. După ce verdictul a fost dat, urma ca mama lui să fie biciuită până la moarte. În momentul în care călăul a vrut s-o lovească, el a ridicat mâna și a spus: „Opriti!” S-a dus la mama lui, a dat-o la o parte, și-a dat jos haina, și s-a pus în locul ei pe stâlpul de tortură, pentru ca pedeapsa ce trebuia s-o ia ea să-i fie aplicată lui.

Domnul Isus și-a dat viața în locul nostru. Pedeapsa ce trebuia să cadă peste noi, călcătorii de Lege, a căzut peste Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Aceasta este adevărata valoare a Paștelui.

3. Isus vrea o relație personală cu tine, la acest Paști
Ioan 3:14,15: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață vecinică”.

Privește la Isus.

Dumnezeu îi poruncește lui Moise, în Vechiul Testament, să spânzure un șarpe pe o prăjină, (pe un lemn), și cei ce vor privi la acest șarpe vor fi salvați de pedeapsa lui Dumnezeu, care venea, peste popor prin șerpii veninoși.

Este interesant că și această lucrare prefigura lucrarea ce o va face Domnul Isus în viitor, pe crucea Golgotei. Păcatul a căzut asupra lui Isus pe crucea Golgotei. Mai mult decât atât, ne spune Scriptura că „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” 2 Corinteni 5:21. Șarpele spânzurat pe lemn reprezintă pe Cristos făcut păcat pentru noi. Odată răstignit pe cruce, Cristos a luat asupra Lui păcatul omenirii. Păcatul a fost pus pe cruce și el nu mai are nicio putere de robie asupra oamenilor. Atâta timp cât suntem mușcați de „șerpii veninoși”,

și privim la Isus, veninul acestor șerpini nu are putere să ne omoare. Când însă privirea noastră se îndreaptă spre orice altceva decât Isus Cristos, ne așteaptă moartea.

Puterea să începi o relație, ți-o dă El. Faptul că Domnul nu a rămas mort ci a înviat, este un motiv de bucurie pentru noi. În El este puterea să începem o relație cu Dumnezeu. „Și Dumnezeu, care a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi cu puterea Sa”.

4. Spune și altora despre Învierea Domnului

„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit” Romani 10:9.

Domnul Isus, după Înviere, le-a dat ucenicilor următoarea poruncă: „Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toata Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului” Fapte 1:8.

Să facă Dumnezeu ca, într-adevăr, să fim martori ai Învierii Lui până la marginile pământului. Pune-ți întrebarea, dragul meu suflet: **Cine este Paștele tău? Este Isus Paștele tău? Te-ai întâlnit cu Isus la această sărbătoare?**

Ești curățit de păcat prin sângele Mielului lui Dumnezeu? Ai dat păcatele tale Domnului Isus sau le mai ții încă asupra ta? Unde fugi când ești mușcat de păcat, te ascunzi sau privești la Golgota? Ai tu o relație personală cu Isus? Ești tu un martor al Învierii lui Isus?

Facă Domnul ca aceste întrebări să-ți cerceteze inima ta la acest Paște și să facă să te apropii mai mult de Dumnezeu.

Sărbători fericite cu Cristos Domnul!

<http://www.geocities.com/cioanas/Home.html>

Pe Drumul Suferinței (fragmente)

*În Crucea Ta, Isuse, îmi sprijin neputința
căci doar privind spre dânsa, puterile-mi răsar,
cu stropii Tăi de sânge-mi-îmbălsămez mlădița
scăldându-mi orice rană în Dragoste și Har.*

*Gândind la biruință, mai rabd încă puțin,
mă mai ridic o dată ... și nu mă las înfrânt ...
Isuse, dă-mi putere, pe urma Ta să vin,
prin noapte și furtună purtat de Duhul Sfânt!*

*Cu aripi de durere, mă-nalț spre-un Cer senin
și caut adăpostul în Brațele Jertfirii,
să-mi odihnesc durerea la pieptul Tău divin,
să nu știu niciodată, o clip-a despărțirii.*

*Mi-e sufletul văpaie, căci porți a mea povară...
și hula... și durerea... și Crucea răstignirii...
Iar inima mi-e scâncet din trista lumii seară;
O, Adă, Doamne, Clipa Eternă-a izbăvirii!*

<http://www.tezaur-oasteadomnului.ro/>

Cânta o pasăre măiastră**Traian Dorz**

*Cânta o pasăre măiastră
De Golgota duios cânta,
De taina cerului albastră
De pacea și iertarea noastră.
Atât de limpede cânta,
Că doina dulce și măiastră
Din glasul ei mă fermeca.*

*Din calea mea pierdută-n lume
O clipă m-am oprit s-asculț.
Și nu mai știu ce-a fost anume
Părea că-s numai eu pe lume
Așa mă fermeca de mult,
Uitasem unde sunt și cum e
Și nu mă săturam s-asculț.*

*Duiosul vers pe nesimțite
Am început să-l cânt și eu.
Prin sfâșierile cumplite
Cu râu de lacrimi neoprite
În versuri eu m-am frânt mereu,
Cântarea Jertfei preaiubite
M-a întâlnit cu Dumnezeu !*

*Cu cântul pasării măiestre
Și astăzi întristarea-mi strâng
Când vântu-mi cântă la ferestre
Și-mi spune-a Golgotei poveste
În vers bucăți de suflet frâng.
Prin doina pasării măiestre
Mă rog adânc,
Și cânt,
Și plâng...*

*O, doina Golgotei... cum plânge
În tine cântecul preasfânt !
De-o dragoste scăldată-n sânge,
Din sânul cel străpuns ce strânge
Iertat, norodul Său cel sfânt !
Te cânt cu cât mai mult voi plânge
Și plâng cu cât mai mult Te cânt.*

Cristos a înviat

Alexandru Vlahuță

Au tremurat stăpânii lumii
La glasul blândului profet,
Și-un dușman au văzut în Fiul
Dulgherului din Nazaret!

El n-a venit să răzvrătească,
Nu vrea pieirea nimănui.
Desculț, pe jos, colindă lumea
Și mulți hulesc în urma Lui.

Și mulți cu pietre îl alungă
Și râd de el ca de-un smintit.
Isus zâmbește tuturor,
Atotputernic și smerit!

El orbilor le dă lumină,
Și mușilor le dă cuvânt,
Pe cei infirmi îi întărește,
Pe morți îi scoală din mormânt.

Și tuturor, deopotrivă
Împarte darul Lui ceresc,
Și celor care cred într-Însul,
Și celor ce-L batjocoresc.

Urască-L cei fără de lege,
Ce-L pasă Lui de ura lor?
El a venit s-aducă pacea
Și înfrățirea tuturor.

Din toată lumea, asupra
În jurul Lui s-au grădădit,
Și-n vijeliile de patimi
La glasul Lui au amuțit:

„Fiți blânzi cu cei ce vă insultă,
Iertați pe cei ce vă lovesc,
Iubiți pe cei ce-n contra voastră
Cu vrăjmășie se pornesc"...

Cât bine, câtă fericire,
Și câtă dragoste-ai adus!
Și oamenii drept răsplătire
Pe cruce-ntre tâlhari Te-au pus.

Au râs și Te-au scuipat în față,
Din spini cunună Ți-au făcut,
Și în deșarta lor trufie
Stăpâni deasupra-Ți s-au crezut...

Aduceți piatra cea mai mare
Mormântul să-l acoperiți,
Chemați sutașii cei mai ageri,
Și străji de noapte rânduți...

S-au veselit necredincioșii
C-au pus luminii stăvilă,
Dar ea s-a întărit în focul
Durerilor de la Calvar.

Și valurile-i neoprite
Peste pământ se împânzesc,
Ducând dreptate și iubire
Și pace-n neamul omenesc.

Voi toți, ce-ați plâns în întuneric
Și nimeni nu v-a mângâiat,
Din lunga voastră-ngenunchere
Sculați... Cristos a Înviat!

Murind, spre nemurire...

Lucica Boltasu

Îmi geme sufletul sub ploi
Din ancestrale toamne,
Te strig, Te chem să vii la noi,
Cât mai degrabă, Doamne!

Privește-mă cum m-ofilesc,
Ca floarea din câmpie,
Odihna veșnică doresc,
Cu Tine-n veșnicie.

Mi-e pasul greu și dureros,
Abia mai merg pe cale,
Uit să mă bucur de frumos,
Cu-atâta chin și jale.

De n-aș avea un ideal
Și-un scop precis în viață,
Aș fi ca spuma unui val,
Ca roua-n dimineață.

Pe pleoapa vremilor, un bob
De lacrimă târzie,
Aș fi Isuse, doar un rob,
Lucrând fără simbrerie.

Dar înțeles-am din Cuvânt,
Că Dumnezeu din slavă,
A semănat jos pe pământ
Și grâu, dar și otavă.

Și toate-și au un rost precis,
Dau hrană și rodire,
Un bob căzut din paradis,
Murind, spre nemurire.

Am înțeles că rostul meu,
Este să-Ți dau mărire,
Atât te rog: Când mi-e mai greu,
Vorbește-mi din Psaltire!

Și dacă plâng Isuse drag,
Tu să îmi ștergi obrazul,
Cu Tine-oi trece orice prag
Și voi uita necazul.

M-oi agăța cu tot ce sunt,
De cerul plin de stele,
Iar Tu Isus, Luceafăr Sfânt,
Să mă îmbraci cu ele!

PRAZNIC DE PAȘTI

GEORGE DELEANU

Era în ziua de Paști a anului 1942. Mă aflam în gara Gelu; era o zi senină, plăcută, de primăvară. Priveam de la etajul gării, unde aveam locuința, prin fereastră, drept în curtea din spate, unde era improvizat lagărul pentru prizonierii sârbi. Le puteam distinge bine fețele cadaverice; oamenii erau subnutriți, mereu flămânzi.

Și iată că sârbii din sat, în frunte cu primarul, intră la comandantul lagărului, cerându-i permisiunea ca sârbii din sat să aducă în coșuri ouă roșii, cozonaci și câteva sticle cu vin pentru prizonieri. Comandantul a fost de acord ca timp de o oră să fie aduse toate bunătățile și să fie depuse grămadă în mijlocul lagărului. Bărbați și femei au adus nenumărate alimente tradiționale zilei de Paști, preotul le-a binecuvântat și în grabă au părăsit curtea lagărului.

Imediat după plecarea creștinilor, comandantul a ordonat ca locul să fie minat și astfel a fost aruncat în aer tot praznicul pregătit de săteni pentru frații lor aflați în suferință. Bunătățile au fost împrăștiate pe tot izlazul spre amuzamentul unor soldați nemți fără inimă, și spre amărăciunea sătenilor și a prizonierilor.

Așa s-a scurs prima zi de Paști a anului 1942. Dar noaptea a venit. Întunericul a strălucit în noaptea aceea. Sârbii au dat foc la majoritatea caselor nemțești din sat împreună cu grajdurile de vite și clăile de fân. Până în zorii zilei abia au putut stinge focul pompierii sosiți din Timișoara și cei cu tulumbele din satele vecine.

După această ispravă, localnicii sârbi s-au prezentat la comandantul lagărului cu o somație să-și ia tălpășița din Gelu în 24 de ore. Nemții, însă, au alertat garnizoana din Timișoara și au trecut la represalii, arestări, și chiar împușcarea unor cetățeni sârbi.

De aici au urmat luptele partizanilor; pentru fiecare sârb împușcat ei executau 10 nemți, ajungând la cifra de 500 de soldați morți datorită Praznicului de Paști.

Luptele de partizani au urmat în Iugoslavia sub conducerea mareșalului Tito până în 1945 când au intrat sovieticii.

Consemnează George Deleanu, martor ocular la evenimentele petrecute în zilele de Paști în anul 1942, în comuna Gelu.

Din cartea „Umbre trecătoare”.

DUMINICĂ 14 FEBRUARIE – PĂSTORUL TEOFIL CIORTUZ LA BISERICA SPERANȚA

SPERANȚA – ȘTIRI

Împreună cu un grup de credincioși de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia, păstorul Teofil Ciortuz și soția sa Ana, răspunzând invitației păstorului Daniel P. Nicolici, au vizitat Biserica Speranța. I-au însoțit, de asemenea, păstorul John Redshaw și soția dumnealui, Rosemarie, din Noua Zeelandă.

Păstorul John Redshaw a avut o emoționantă mărturie, cum din *cel mai mare păcătos*, așa cum s-a descris pe sine însuși, Duhul Domnului l-a transformat într-un slujitor al Evangheliei.

Păstorul Teofil Ciortuz a predicat din 1 Tesaloniceni, capitolul 3. A început cuvântarea cu sfatul de a nu accepta acea „filozofie parohială”, care ne închide înăuntrul zidurilor Bisericii. Împărăția lui Dumnezeu este peste tot unde se adună credincioșii, și la Melbourne, și la Perth, și în România, și în Uganda, și în alte părți unde Dumnezeu ne cheamă.

Păstorul Teofil Ciortuz a continuat: „Aud mulți oameni zicând că trăim vremuri grele. Ce pot spune altceva decât că știu că vor veni vremuri cu mult mai grele. Ceea ce se întâmplă acum în școlile publice – învățătura că totul este

permis, este permis să fii și homosexual, creându-se chiar un material de propagandă în acest sens, încât copiii sunt bulversați, nu mai înțeleg care este identitatea lor. Un tată îmi spunea: «Trebuie să facem ceva, într-o zi copiii ne vor acuza că am știut ce se întâmplă și n-am făcut nimic».

Ceea ce se întâmplă aici, în Norvegia, în America și în toată lumea, toate lucrurile acestea converg împreună spre acel apogeu pe care istoria îl va cunoaște, când răutatea va fi așa de mare, iar Domnul Isus va veni să ne elibereze. Dar până atunci suntem confrunțați cu tot felul de necazuri de felul acesta. Copiii care au întors spatele părinților și lui Dumnezeu sunt o mare tristețe. Sunt, sigur, și suferințe fizice, boli, și alte necazuri.

Despre aceste necazuri vorbește apostolul Pavel, care ne asigură: «căci știți bine că la aceasta suntem rânduți», versetul 3. Apostolul Pavel ne spune să nu ne îmbătăm cu apă rece, adică să credem că dacă ne-am întors la Dumnezeu suntem feriți de necazuri. Să nu credem că lucrurile vor merge din ce în ce mai bine. Vor veni mai mari necazuri peste noi. Domnul Isus ne spune că în lume vom avea necazuri. Diavolul va veni cu ispita: «Pentru ce te-ai pocăit? Te așteptai la așa suferință? Nu era mai bine să fii în lume, că n-aveai așa suferințe? De cât timp te-ai rugat? Nu vezi că rugăciunea ta nu e plăcută lui Dumnezeu? Nu te ascultă, poate n-ar mai trebui să te rogi. Fii și tu unul din creștinii care merg de două ori pe an la Biserică». Atacurile celui rău se întetesc, apoi aduce depresia și descurajarea. Chiar și oamenii de aproape te apasă, chiar îți vine gândul să te lași... Dar să nu uităm că Dumnezeu este întotdeauna de partea noastră. El poate să transforme, să ridice pe orice om căzut. El este același și azi, dacă a făcut din Pavel, unul care persecuta Biserica, un apostol, înseamnă că și azi poate face același lucru.

Biblia ne învață că o modalitate prin care creștem în credință este să ne strângem aproape, să nu părăsim adunarea noastră, ci să ne îndemnăm unii pe alții cu atât mai mult cu cât vedeți că ziua se apropie. Să ne îndemnăm unii pe alții și legăturile să fie strânse între noi. Eu mă aștept ca vremurile acestea dificile să fie urmate de vremuri și mai grele. Mersul lumii acesteia merge din ce în ce spre mai rău, dar noi, cei credincioși avem un Dumnezeu care ține lumea aceasta în mâna Lui. Și chiar dacă trebuie să suferim, o facem cu nădejdea că Domnul Isus Cristos ne așteaptă la capătul drumului și acolo este cu mult mai bine.

Eu vă doresc o credință puternică în Domnul Isus, pentru că cei care biruiesc, biruiesc prin credință”.

Grupul de vizitatori, împreună cu grupul local de laudă și închinare, au adus mărturii și rugăciuni sincere, rod al iubirii față de Domnul nostru Isus Cristos.

JUDECATA LUI DUMNEZEU VA VENI PESTE ȚARA NOASTRĂ

Franklin Graham, președintele Asociației Evangheliste Billy Graham, a început o campanie de evanghelizare în America. El a susținut recent o conferință de presă la Atlanta, în care a prezentat programul campaniei „Decision America Tour 2016”.

„Judecata lui Dumnezeu va veni asupra Statelor Unite ale Americii, deoarece această țară este împotriva Legii Lui. Dumnezeu și tot ceea ce se asociază numelui Lui nu înseamnă nimic pentru societatea americană”, a spus în deschiderea conferinței Graham.

El a fost „bombardat” cu o serie de întrebări legate de căsătoriile gay, care reprezintă „noul trend” al Statelor Unite.

„Biblia nu ne învață discriminarea, dar Cartea Sfântă este de asemenea destul de explicită în privința homosexualității. Este foarte clară. Nu putem noi să avem alt punct de vedere”, a spus reverendul.

Graham s-a pronunțat împotriva a ceea ce el consideră a fi un „atac la morală” care influențează votul la alegerile electorale din SUA. În această privință, el a fost direct, susținând că legalizarea căsătoriilor homosexuale reprezintă unul dintre „marile eșecuri” ale țării, relatează Acontecer Cristiano.

Când a fost întrebat de ce crede că aceste căsătorii între homosexuali sunt o amenințare pentru societate, Graham a spus:

„Pentru că sunt împotriva a ceea ce ne învață Dumnezeu. Și întotdeauna ceva care este deosebit de ceea ce ne învață Dumnezeu este un pericol pentru societate. Pot garanta acest lucru”, a răspuns el.

Graham a susținut de asemenea că oamenii care spun că mariajul homo stabilizează societatea, sunt mincinoși. *„Acest lucru este împotriva Legii lui Dumnezeu și slăbește nu numai societatea ci și pe noi ca popor. Așa că e o minciună dacă ei spun că stabilizează societatea”, a declarat reverendul.*

În iunie 2015, după decizia Curții Supreme a SUA de a legaliza căsătoriile homosexuale, Graham a avertizat că toți creștinii americani trebuie să fie pregătiți pentru a face față persecuției:

„Națiunea noastră are o problemă spirituală și trebuie să ne cerem iertare, trebuie să ne pocăim, deoarece cred că judecata lui Dumnezeu va veni peste țara noastră”, a declarat liderul evanghelic.

Sursa Life Mission

Titus Dan a plecat la Domnul sâmbătă, 6 februarie 2016.

S-a născut în Cluj, România, la 15 Mai 1935, într-o familie de credincioși Baptiști.

Cu un talent înnăscut, încă din copilărie s-a remarcat în Biserică, fiind un apreciat instrumentist și cântăreț. A studiat la Conservatorul George Enescu din Iași. Căsătorit cu Fulga Pascu, cetățeană americană, se stabilește în Statele Unite. Au împreună trei copii.

Titus Dan a slujit mulți ani ca misionar în Australia, după ce a slujit ca păstor la Akron și Canton. Vom publica autobiografia lui Titus Dan în numerele viitoare.

SPANIOLUL

Din cartea „Păstorul trist”, de Constantin Oprănescu

Mihu trage cu sete din țigară, mă privește drept în ochi și îmi zice calm:

- Este un om la spital. Un suflet rătăcit, cu stomacul perforat de alcool, venele ciuruite, merge drept în iad. Poți să-l ajuți cu ceva, frate Costică?
- Ar trebui să pot... Unde este prietenul tău, Mihule?
- La Royal Perth Hospital. Trage să moară și nu are cine să-i închidă ochii. Nu vrei să-i închizi tu?
- Eu aș prefera să-i deschid ochii, apoi... Dumnezeu cu mila.
- Îl cheamă Carlos, este țigan din Sibiu.

Dulce dragoste dintâi!!! Într-o oră am fost la spital, la etajul 6... ultimul. De aici nu prea mai e scăpare. Carlos m-a întâmpinat cu un zâmbet forțat pe obraz.

- Hai să trăiești, nea Costică. M-a sunat Mihu și mi-a spus că vii. Stai colea

lângă mine. I-am strâns mâna rece și uscată și m-am așezat pe pat, lângă el. Era un om mic, slab, brunet, cam la 40 de ani. Parcă l-am mai văzut undeva. Continuă:

- Te-a lăudat Doamna, că ești pocăit, dar că ai fost un mare stricat la viața ta, să fiu sincer nu prea-mi vine să cred când te văd așa de blând.
- Pisica blândă zgârie rău, ai auzit-o pe asta? O cunoști pe Doamna?
- Bine de tot, am fost cel mai bun negustor al ei, eheei, vremuri bune... Doamna m-a salvat de la moarte. Eram într-o petrecere cu lumea bună la Jean, în Fremantle. Un dușman al meu a vrut să mă taie, dar Doamna era aproape, a strigat la el: „Vasile, Turbatule, lasă cuțitul jos că te împușc cu mâna mea”. Așa am scăpat cu burta negăurită la vremea aceea, acum 3 ani, dar a găurit-o alcoolul.
- Cum ai zis că-l cheamă pe... dușman?
- Vasile Turbatu. Băiat bun, doar că la băutură își aduce aminte de toate datoriile.
- Cred că l-am cunoscut în Victoria, la Sheperton, cu vreo 10 ani în urmă, apoi i-am pierdut urma, știi cum să dau de el?
- Sigur, stă în North Perth, am adresa lui pe undeva, ți-o dau mâine, vino și ia-mă că îmi fac ăștia vânt de aici, să mor acasă... Vii?
- Vin.

Și m-am dus, dulce dragoste dintâi, (dacă nu ești pocăit nici nu ai idee despre focul dragostei dintâi, dragoste din Dumnezeu, arzătoare, care te face să ierți și să iubești chiar pe cei mai mari dușmani ai tăi, chiar și pe comuniști).

A doua zi, la 8,30 dimineața am fost în salon. Carlos era îmbrăcat de drum, era foarte slab, burta umflată; abia a mers până la mașină. Pe drum am încercat să-l descos:

- Carlos, spune-mi câte ceva despre tine, care e viața ta, de unde vii și unde te duci?
- De unde vin nu mai are importanță, nea Costică. Ce este sigur este că mă îndrept către iad, acolo unde sunt toți ai mei; prieteni, frați, părinți, dușmani... Acolo mă duc, Costică.
- Destinația nu este bună, frățioare. Dacă ai intenția să o schimbi, te pot ajuta, dacă ești hotărât pe calea ta, nu-mi mai irosi timpul, am destule belele pe cap.
- Și unde să mă duc? Se uită la mine cu ochi neîncrezători.
- În rai! El, cam opărit:
- Eu? În rai? Glumești, nea Costică; i-aș ispiti pe îngeri la heroină, glumești... Fața i s-a deschis într-un zâmbet șiret, parcă îmi pare familiară figura lui. Îi răspund calm:
- Mergem cu toții în rai, Carlos, dar trebuie să ne pocăim mai întâi. Vrei să încerci? Răspunsul lui a fost pentru mine ca o melodie divină:
- Vreau, nea Costică, hai s-o încerc și pe asta că pe toate le-am făcut în viața asta afurisită. Tot nu mai am ce pierde... Să oprești la un pub¹ să iau o sticlă de vin.
- Ok. Atâta am spus și am oprit la primul pub. Intrăm în Osborne Park.
- Fă la dreapta pe Waterloo Street, așa, intră în curte frate Costică, bravo, ești taxi bun.

¹ Public Bar, prescurtare, în engleză.

Când am intrat în parcare, am recunoscut imediat casa – memorie de taximetrist. M-am întors brusc spre Carlos și l-am privit cu atenție. Atunci l-am recunoscut.

- Carlos... tu ești The Spanish Gipsy... mă, tu ești...

- Eu sunt Costică. Te-am recunoscut de cum ai intrat ieri pe ușă la spital dar am tăcut când am văzut că nu mă cunoști, tare mult trebuie că m-am schimbat... Eu sunt... eu am fost Țiganul Spaniol...

- Băăăă... Am amuțit privindu-l.

Stop, stop! Oprim aici un minut și ne întoarcem cu un an în urmă. De necrezut... Era târziu, într-o noapte. Lucram cu taxiul. Am fost trimis la o adresă în Osborne Park, pe Waterloo Street. Am intrat în parcare și imediat a apărut din întuneric clientul – un bărbat încă tânăr, brunet, părul ca pana corbului, statură mijlocie, bine legat. Îmbrăcat în blugi, cămașă largă, roșie, cizme de Mayer, degetele pline de inele.

- La Cazino, șofer!

- Ok, boss. Îl întreb mai mult ca să intru în vorbă:

- Din ce parte a lumii ești, că nu pari australian?

- Sunt Țigan din Spania, numele meu este Carlos, The Gipsy.

- Eu sunt din România, mă cheamă Con.

- Aha, suntem cam la fel, The same difference². Șii ce? Vino cu mine la Cazino. Îți dau o bătrână. Dacă câștigi îmi dai jumate, dacă pierzi îți mai dau una și mă duci acasă la ziuă. OK?

- Nu sunt jucător, Gipsy, îți pierd banii și cred că tragi din greu pentru ei. Dar, oricum, îți mulțumesc de invitație, ești un om generos.

- Bani am foarte mulți, șofer. Te cumpăr cu taxi cu tot. Bani dulci... ușor făcuți, ușor vin, ușor se duc... Hai, intră cu mine la Cazino. De fapt ajunsesem. Am oprit taxiul la scară, un valet i-a deschis amabil ușa. El, către mine:

- Hai, nu vii? Am strâns din umeri și i-am răspuns:

- Nu vin cu tine, Gipsy. Du-te pe drumul tău, și poate ne vom revedea o dată-n viață...

Și s-a dus. Nu l-am mai văzut niciodată, până acum... Și nu-mi vine să cred...

- Nu-ți vine să crezi? Sunt tot eu, șofer. Zâmbește trist și continuă, nici mie nu-mi vine să cred când mă privesc în oglindă. Dar asta este viața, azi ești, mâine nu mai ești...

S-a coborât ușor din mașină și s-a îndreptat spre ușă fără să privească înapoi. Eu i-am strigat:

- Gipsy, sună-mă dacă ai nevoie de ajutor.

Puțin tulburat, puțin întristat, am întors mașina și am ieșit pe Main Street. Și totuși este o speranță, altfel de ce mi-a ieșit în cale acest om... Este o întâmplare? Există întâmplări, este Dumnezeu în controlul fiecărui lucru mic sau mare, este predestinare, este chemare, este alegere, și dacă este alegere de ce atâta alergare? Oooopa, era să lovesc un biciclist beat care uite-l cum mă mai înjură. Și asta cum de este beat la 10 dimineață? Minunea nu este că el e beat, ci că eu sunt treaz. Oare și asta este o întâmplare...?

Va urma

INVITAȚIE

Revista Speranța invită pe oricine care are un cuvânt care trebuie auzit, citit, să trimită la redacție rodul talentului pe care Domnul l-a pus în fiecare. Așteptăm articole, întâmplări din viața Bisericii, sau personale, meditații, poezii, fotografii însoțite de un mesaj, nunți, binecuvântări, botezuri. Deasemenea, se pare că revista Speranța este singurul canal prin care lumea poate auzi ce se petrece în Australia – revista este accesibilă pe facebook și email în toată lumea. Așadar, vă rugăm să ne trimiteți tot ce este interesant și bine de știut în lume, despre evenimente petrecute în Bisericile din Australia.

Vă mulțumim și așteptăm,

Email: sperantaaus@gmail.com ori poștal: Editor, 35 Reid Street, Brown Hill, 3350, Vic.

Ph 0423659724

Redacția

² Aceeași diferență – în engleză joc de cuvinte.

Biserica Philadelphia Melbourne

Pe data de 14 Februarie 2016, la Biserica Philadelphia din Melbourne, a fost oficiată căsătoria tinerilor Noel Cociuba și Tania Botoroga.

Un număr foarte mare de rude și prieteni s-au bucurat alături de ei la slujba care s-a ținut în Biserică, continuând bucuria cu o frumoasă și îmbelșugată petrecere.

Dorim tinerei familii ani fericiți împreună, alături de Domnul Isus.

SPERANȚA – ȘTIRI

Binecuvântare la Prima Biserică Baptistă Română din Melbourne

*Din Cerul Tău sfânt spre noi Tu ai privit
Și-acest copil ne-ai dăruit.*

*Părinții și-au exprimat rugăciunea lor prin cântare:
„Învăță-ne ce să facem pentru acest copil”.*

Duminică, 31 Ianuarie 2016, a fost o zi de sărbătoare pentru Biserică. Familia Baleț, au adus-o pe micuța Mikayla înaintea Domnului pentru binecuvântare. Au fost alături și celelalte două fete, Alexia și Caterina. Evenimentul a fost împodobit cu un frumos program. Grupul Emanuel a cântat o minunată cântare plină de adevăr:

La nașterea ta se scrie o zi...

Deasemenea, corul de copii au adus înviore prin glasurile lor cristaline: „Aleg pe Domnul să fie al meu Păstor”. Păstorul Teofil Ciortuz a binecuvântat tânăra familie încredințându-i în mâinile Domnului.

Iacob Cerbu

De ce PAȘTELE???

Virginia G.

„Dacă Isus nu trăiește în viața ta, de ce atunci Paștele?”

Aceasta mă întrebam azi dimineată.

...Mulți oameni aleargă prin oraș și prin piață ca să reușească, ca să ajungă acolo, la acel eveniment. Toți cumpără, toți vând. Toți sunt stresați. Toți sunt îngândurați. Toți au ceva de făcut și nu pot să-ți răspundă la telefon.

Agitația devine tot mai mare. Zilele fug, timpul se scurge. Forfota crește. Orașul se pare că are mai mulți locuitori. Mașini și claxoane. Prietenii nu mai stau la o cafea.

Nu mai avem timp. Ne grăbim. Dar unde?

La știri... interviuri cu măicuțe care par a fi evlavioase mai mult ca oricând... mulțimi care urmează drumurile crucii ca să aibă mai puține păcate... pelerinaje și pelerini la Ierusalim.... Focul Sfânt este adus pentru a 9-a oară în Chișinău... drumul va fi blocat de la aeroport spre Catedrala din capitală... În Filipine, pelerini care merg pe drumul Crucii și se biciuiesc până la sânge ca să scape de păcate....

Și eu sunt grăbită... dar nu-mi scapă de sub privire forfota și agitația aceasta. Ci stau și mă uit la tot ce se întâmplă în jurul meu.

Și totuși nu înțeleg ceva: De ce alergăm? Unde ne grăbim? De ce facem ceea ce facem? De ce nu ne luăm trei minute să ne gândim spre ce alergăm?

În inima omului ai pus chiar gândul veșniciei...

Vecinii își măsoară săptămânile de post și încearcă să se scuze de ce nu au ținut mai mult timp. Toți vorbesc azi de Vinerea Mare. Fiecare are în minte ziua de duminică – Paștele.

Aceasta, de fapt, ne este destinația alergărilor, agitației, pelerinajului. Ne dorim să fim mai sfinți. Și nu vorbesc aici de anumite categorii religioase, ci despre toți. Toți facem aceasta – ne dorim să fim mai sfinți de Paști.

Dar inima mi se face tot mai mică și ochii tot mai înlăcrimați când mă gândesc la Tine. Ai murit în chinuri groaznice, pe cruce, ca nici unul dintre noi azi să nu mai ia crucea și să mai meargă pe drumurile crucii. Ai fost biciuit, pentru ca nimeni azi să nu mai meargă kilometri întregi și să se biciuiască până la sânge. Ai iubit pentru ca nimeni să nu poată spune că nu e iubit. Te-ai oprit și Te-ai gândit la noi și la viitorul nostru. Și totuși... azi nu ne oprim doar 3 minute să ne gândim spre ce alergăm. Să ne întrebăm: Ce este Paștele pentru mine? Ce trebuie să fac sau să nu fac de Paști? De ce fac atâtea pentru ziua de Paști? Dacă Isus nu este Domnul în viața mea, atunci de ce alerg cu atâta putere spre ziua de Paști? De ce ne agităm și ne biciuim? El vrea pace în inima noastră, ne vrea pe deplin dedicați Lui.

Sufăr pentru că mulți nu cunosc iubirea Ta, nu aleg aceasta. Cum aș putea să le spun? Dă-mi cuvintele Tale ca să pot zdrobi fariseismul și religiozitatea din inimi!!!

Deschide-ne ochii cât nu-i târziu și învață-ne să ne întrebăm de ce facem ceea ce facem!!!

ISUS E VIU

Petru Dugulescu

Mișcat de forța vieții-n el aprinsă,
Pământul s-a cutremurat în zori
Iar garda din armata neînvinsă,
Cuprinsă e de spaimă și fiori.

Sfărmand obezi și lanțuri milenare,
Frângându-i morții brațele ei reci,
Biruitor în lupta cea mai mare,
Isus e viu și viu va fi în veci!

Și nu vor fi pe lume străji romane
Nici pietre ca să-L țină în mormânt,
Căci biruind oștirile dușmane,
Isus e-n cer și-n inimi, nu-n pământ.

Triumfător, S-a ridicat din glie -
Isus Cel viu nu poate sta ascuns;
Iar când pe nori, cu slavă o să vie,
Îl vor vedea și cei ce L-au străpuns.

Cântați-l imnuri, plini de bucurie,
Voi toți care-ați gemut încătușați;
Sfârșitu-s-a azi timpul de robie,
Isus e viu, iar voi eliberați!

Din crucea Lui curg valuri de iubire,
Ducând viață, pace-n unda lor ...
Tresaltă azi și cântă omenire!
Isus e viu - tu ai Mântuitor!

Voi toți care zaceți fără putere
Și vă târați viața prin noroi -
Isus a biruit prin înviere,
Isus trăiește azi și pentru voi.

Și-n ziua glorioasă-a revederii
Când vom zbura spre Patria de sus,
Noi vom cânta în corul Învierii,
Cântarea biruinței lui Isus!

ZÂMBEȘTE, DUMNEZEU A PROMIS CĂ ARE GRIJĂ DE TINE...

Lavinia Humeniuc Dance

Nu știu cine ești, de unde vii și încotro ți-e drumul, dar știu că avem ceva în comun, *Dumnezeu ne iubește pe amândoi.*

Eu nu merit cu nimic mai mult decât tine, noi doi suntem la fel. Suntem făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Amândoi avem un dor pentru cer, trebuie doar să ne dăm seama de asta.

Dumnezeu te iubește pe tine la fel de mult cât mă iubește și pe mine, suntem copiii Lui. Astăzi Dumnezeu a fost lângă mine iar asta înseamnă că a fost și cu tine. Poate L-ai observat, poate nu, dar El a fost acolo.

Știu că uneori totul se destramă și că lupta te doboară, știu că uneori sufletul îți e îngenunchiat și plângi, știu, pentru că ni se întâmplă la toți, dar trebuie să ne ridicăm,

trebuie să ne lăsăm întăriți, *căci cel ce-i slab e tare în Hristos.*

Știu că uneori povara ți-i prea grea, iar lumea te încarcă și mai mult, dar *amintește-ți că nu ești singur, Dumnezeu e mereu cu tine*, Dumnezeu îți poartă bagajele zilnic!

Așa că *astăzi, zâmbeste!* Știu că ai pe undeva prin buzunare fața ta veselă și optimistă, puneți-o! Adună-ți grijile, dorințele, nevoile și neajunsurile, bagă-le într-un sac și *du-l la Dumnezeu, lasă-l acolo și fii convins că El poate totul.*

Zâmbeste, *Dumnezeu a promis că are grijă de tine*, a promis că te va purta pe brațele Lui, tu doar zâmbeste-l ca semn de mulțumire.

Eu am zâmbit, dar tu?

Misiunea Speranța - ȘTIRI

26 FEBRUARIE 2016

Lucrarea din Uganda a adus împreună oameni cu inima deschisă pentru slujire din România, Germania, Canada și SUA. Echipa de misiune este formată din cei care stau în prima linie, cei aflați pe teren, și cei din spatele lucrării, care nu oboresc să îi susțină prin rugăciune și financiar. Dumnezeu să răsplătească implicarea tuturor!

În cursul zilei de joi, câțiva membri ai echipei s-au ocupat de cumpărarea alimentelor pentru acțiunile de ajutorare care se vor desfășura pentru copiii și familiile din tribul Batwa.

În această dimineață întreaga echipă a Misiunii Speranța s-a reunit cu partenerii din Uganda pentru o ședință de lucru și pentru organizarea activităților din perioada pe care o vor petrece în mijlocul tribului Batwa.

„Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi ca Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie proslăvit...” (2Tes. 3:1)

POȘTA REDACȚIEI

George și Maria Tarău: Frate, aveți o revistă specială. Am savurat-o; tare mi-a plăcut. Poezii frumoase, sfaturi sănătoase, îndemnuri foarte spirituale, cu alte cuvinte, o adevărată plăcere pentru mine să mă împărtășesc din bogăția valorilor sănătoase și frumoase în același timp, sau mai zis, din bogăția Domnului revărsată prin dumneavoastră către alții. Mulțumesc. Cu recunoștință, Maria.

Adrian Buzău: Mulțumim de încurajare. Când veți primi revista dați *share* și spuneți și altora să facă la fel. Asta este ceea ce vrem, să fie trimisă gratuit la cât mai mulți români din toată lumea! Domnul să fie lăudat în toate activitățile noastre.

VEDENIA LUI WILLIAM BOOTH (1829 – 1912) – Întemeietorul *Armatei Salvării*

În vedenia mea am văzut un ocean furtunos și întunecat. În valurile mari și tulburi am văzut o mare mulțime de ființe umane care se zbăteau să stea la suprafață. Strigau cu disperare, blestemau, plângeau; am văzut cum mulți s-au înecat.

Și am văzut ridicându-se din ape o stâncă puternică și falnică. În jurul ei era o platformă vastă. Unii dintre nefericiții care se luptau cu apele învolburate au ajuns pe platformă și alții se apropiau sperați căutând scăparea. Am văzut că unii dintre cei ce erau deja în siguranță, pe platformă, au întins mâinile să-i ajute pe cei ce strigau și se luptau cu valurile, unii chiar au sărit în ape, în pasiunea lor de a-i salva pe acești nenorociți.

Apoi am văzut cu durere că majoritatea celor de pe platformă se ocupau cu tot felul de activități, nepăsând-le de cei ce se zbăteau în întunericul oceanului, cu toate că, la rândul lor, și ei fuseseră salvați de alții. Această indiferență a lor m-a surprins, deoarece ei mergeau regulat și ascultau prelegeri și predici despre

situația îngrozitoare în care se aflau acești nenorociți.

Pe stâncă era un Domn, și oamenii aceștia l se închinau, sau așa se părea. El îi trimitea înapoi, în ocean, să-i salveze pe ceilalți, dar ei și-au văzut de treburile lor, de meseriile lor, de banii lor, de religiilor lor, (asupra cărora se certau mereu). Am înțeles că se pregăteau să meargă pe Continent. Ființa aceasta Minunată, a mers El însuși în apele învolburate și tulburi să-i salveze pe cei amenințați de moarte. l-a chemat pe cei de pe platformă să vină să-l ajute, dar ei nu au vrut. În timp ce Ființa minunată îi chema în ajutor, ei, la rândul lor, îl chemau pe El să vină la ei. Doreau ca El să fie cu ei, să-i facă fericiți, să le dea puterea Lui. Alții îi cereau lămuriri cu privire la niște scrieri ale Lui, pe care nu le înțelegeau, alții îi cereau să-i ajute să nu alunece de pe platformă, de pe stâncă, să-i ajute să ajungă pe Continent, să nu alunece din nou în ocean. Ei implorau Ființa Divină: „Vino la noi, vino și ajută-ne pe noi!”, în timp ce El îi chema din valurile negre: „Veniți la Mine, veniți și ajutați-Mă!”

Atunci am înțeles. A fost totul clar. Acesta era marele ocean al vieții, al existenței umane reale actuale. Fulgerele erau Adevărul neschimbător venit de la Tronul lui Dumnezeu, Tunetele erau ecoul îndepărtat al mâniei lui Dumnezeu. Această mulțime de oameni care se zbăteau în agonie în marea furtunoasă erau miile de prostituate, bețivi, hoți, mincinoși, hulitori, oameni nelegiuiți din orice neam, de orice limbă. O, ce negru era adâncul mării... O, ce mulțime de bogați, săraci, oameni ignoranți și educați erau acolo.

Această stâncă de adăpost reprezintă Golgota, locul unde Domnul Isus a murit pentru noi. Oamenii de pe stâncă îi reprezintă pe cei salvați. Apoi sunt două categorii de ființe umane pe stâncă, cei care sunt nepăsători, mulțumiți că sunt mântuiți, și cei care se luptă cu valurile întunericului, riscându-și propriile lor vieți, ca-i să salveze pe păcătoși. Ei sunt adevărați luptători sub crucea lui Cristos. Acea Ființă Minunată, care înfruntă valurile furioase pentru a-i mântui pe păcătoși, este Fiul lui Dumnezeu, „același ieri, azi și în veci”, care încă se luptă și mijlocește la Tatăl pentru mulțimile de păcătoși care se zbat în valurile întunericului.

Prieteni în Cristos, care ați fost salvați din apele morții, sunteți pe stâncă. El este în mijlocul furtunii, în noapte și vă cheamă să-l ajutați. Veți merge voi? Veți răspunde chemării? Trebuie să o faceți. V-ați bucurat destul, ați petrecut timp duos delectați de melodii plăcute, întâlniri plăcute, perspective plăcute. Acum este timpul să cereți de la Dumnezeu să vă conducă la mulțimile care sunt pe calea pieirii. Nu stați pe stâncă nepăsători, El vă cheamă să săriți în mare, să fiți de partea Lui în misiunea salvării. Este datoria voastră. Nu există alternativă.

Acum, ce veți face?

Traducere liberă după <http://www.salvationarmy.org.nz/>

INIMĂ DE MAMĂ

Dana Mocanu, Melbourne

Doi ochișori gingași,
Un zâmbet cald
Și obrăjorii roz de catifea,
Îți umple inima de bucurie
Și o dragoste ce nu o poți exprima.

Iar inima de mamă ți se strânge
Cu ochii către ceruri îndreptați.
O rugă arzătoare se ridică
Spre Tatăl, Dumnezeu Adevărat...

„Părinte Sfânt, îți mulțumesc din suflet
Pentru această ființă minunată,
E pentru mine cea mai prețioasă
Comoară ce-am avut vreodată.

Iar astăzi eu, o scump părinte
Tot Ție Ți-o încredințez.
Să o păstrezi curată, neatinsă
De răutate, ură și dispreț.

Te rog, Tu ocrotește-i pașii
Să nu se-ndrepte spre ce-i rău,
Să nu aleagă drumul lumii
Ci totdeauna drumul Tău.

Iar ochii plini de gingășie,
Să nu privească la păcat.
Ci să se-ndrepte către ceruri
În rugă sfântă aplecați.

Dar dacă pleacă de la Tine
Atras de lumea păcătoasă,
Părinte bun, Te rog fierbinte
Nu-l lepăda, adu-l acasă.

Aș vrea să fie stâlp în a Ta casă,
Să fie al credinței luptător.
Cu inima și gândul să Te laude
Pe Tine să Te ceară-n ajutor.

Și alte mii de gânduri se îndreaptă
Spre tronul Tău, din inima-mi de jar,
Ce arde pe altarul rugăciunii,
Se mistuie în dragoste și har.

Te rog ascultă ruga mea fierbinte
Ce o aduc la Tine ne-ncetat,
Ca Tu să-i fii mereu ocrotitorul
Acestui dulce dar ce mi l-ai dat.

IERTAREA

Corrie Ten Boom, Traducere de Despina Bulmer din Perth

Într-o adunare din casa unui prieten am văzut o femeie care nu mă putea privi în ochi. Când am întrebat gazda cine e, mi s-a spus că e una din asistentele medicale din lagărul de concentrare din Ravensbruck. În momentul acela am recunoscut-o. Acum 10 ani, a trebuit să o duc pe sora mea Betsie la baraca-spital a lagărului de concentrare unde eram prizoniere. Avea picioarele paralizate și trăgea să moară. Această asistentă fusese nemiloasă cu ea. În momentul recunoașterii, ura mi-a revenit în inimă. Am crezut că trecusem peste asta, dar am văzut-o din nou, după toți acești ani, și în inima mea era o mare amărăciune. De 10 ani am nutrit aceasta ură. O, ce rușine îmi era de ea.

Când aduc păcatele mele Domnului, El le aruncă în marea uitării - iertate și uitate. Și El mai pune și o pancartă mare cu: „Pescuitul interzis”. Iar eu? De 10 ani nici n-am iertat, nici n-am uitat ce a făcut această femeie. Rușinată, mi-am mărturisit vina. „Iartă-mă, Doamne, pentru ura mea. Învață-mă să-mi iubesc dușmanii”. Ce bucurie că există iertare și mântuire de păcate.

A doua zi m-am gândit la ea și m-am rugat pentru ea împreună cu o prietenă care îmi spune că un grup de fete tinere se roagă de câteva luni pentru asistentă, și pentru mântuirea ei. Asta mi-a dat curaj. Când oamenii se roagă pentru mântuirea cuiva, e o dovadă că Dumnezeu lucrează. El ne pune pe suflet să mijlocim pentru acea persoană și ceea ce începe Dumnezeu, El și termină.

Am găsit adresa spitalului unde lucra această asistentă și am sunat-o. I-am spus că avem o seară de rugăciune și ca aș fi foarte fericită dacă ar veni și ea. Uimită, m-a întrebat: „Ce zici? Vrei să vin și eu acolo?” I-am răspuns: „Da, de aceea te-am sunat”. Ea a răspuns: „Atunci am să vin”.

În timpul rugăciunii a ascultat cu atenție și s-a uitat direct în ochii mei. Știam că ascultă din inimă. După rugăciune am citit cu ea pasajul din Biblie despre mântuire din 1 Ioan 4:9: „Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El”. Atunci ea a luat aceea decizie care face ca să fie mare bucurie în Cer, printre îngeri. Nu numai că scăpasem de ură, dar acum o puteam iubi. Iar eu, care păstrasem simțăminte de ură în subconștientul meu, eram folosită de Domnul ca o fereastră prin care lumina Lui putea să strălucească în inima ei. Ce har minunat!

Sărbătoarea Învierii Domnului

Daniela Ion, *membră a Women Lawyers of W. A.*

Am crescut într-o societate comunistă și, cu toate acestea, singura zi din an când Biserica era *plină ochi* era de Paști. Este foarte bine ca în fiecare duminică Biserica să fie neîncăpătoare, însă de ce doar de Paști Biserica să fie înțesată de oameni? I-am întrebat pe unii dintre cei care veniseră doar în acea duminică: „De ce ajungeți la Biserică doar în ziua de Paști

și nu veniți și în alte duminici?” Unii dintre ei mi-au spus că făcuseră un mare efort pentru a ajunge în acea zi la Biserică și sperau ca Dumnezeu să-i ierte pentru că nu putuseră mai des. Este adevărat că în acele vremuri trebuia să ai mare curaj ca să te duci în casa Domnului cu regularitate, însă, din nefericire, și astăzi unii dintre noi merg la Biserică doar de Paști și de Crăciun.

Ce legătură există între Paști, ouă și iepurași?

Se pare că denumirea de *Easter* (Paști) nu a fost menționată în Scriptura originală. Cu toate acestea, cuvântul *Easter* (Paști) apare în traducerea engleză a Bibliei (în versiunea King James) în Faptele Apostolilor 12:4: „După ce l-a prins (pe Petru) și l-a pus în închisoare, l-a pus sub paza a patru cete de câte patru soldați, cu gând ca, după Paști, să-l scoată înaintea poporului”. Se pare că pentru traducerea din limba greacă a cuvântului *Pascha*, (în ebraică *Pesach*), a fost folosit greșit cuvântul *Paști* în loc de *Passover* (Paștele evreilor).

Articolul intitulat „Paștele”, publicat în Noua Enciclopedie Britanica (a XV-a ediție), descrie obiceiurile și simbolurile de Paști ca „fiind manifestări ce se trag din festivalurile păgâne ce aveau loc primăvara”. În epoca modernă, iepurașul de Paști a înlocuit iepurele de câmp, care reprezintă simbolul fertilității în Egiptul Antic, menționează aceeași sursă. În Enciclopedia Religiiilor (1987) se scrie despre ou ca fiind „un puternic simbol al fertilității, purității și renașterii. Se folosea în ritualuri magice pentru a promova fertilitatea. De asemenea, oul reprezenta, peste tot în lume, simbolul creației, al fertilității și al învierii”.

Babilonienii credeau că Tamuz, zeul pasiunilor și al turmelor, a fost în mod misterios înviat în timpul primăverii prin suferința și plânsul lui Ishtar (Asherah), care reprezintă aceleași zeițe (astartee) la care se referă Biblia în Iudecători 2:13. Acest vechi obicei al plângerii unui zeu mort este menționat și în Ezechiel 8:14; „Și iată, acolo stăteau niște femei care plâneau pe Tamuz”. Biblia ne spune că idolatria și închinarea la templul soarelui, care avea legătură cu Tamuz și Ishtar, soția lui Tamuz, au devenit atât de răspândite încât erau practicate până și de oamenii care-l cunoscuseră odinioară pe Dumnezeu.

(Ezechiel 8:12-18, Ieremia 7:18, 44:17-23). Cum au putut deveni astfel de practici asociate cu Paștele evreilor și al Învierii Domnului Isus? Încă de la început, romanii au privit Biserica la fel ca pe o ramură a religiei evreiești, deoarece primii creștini respectau aceleași legi și sărbători religioase ca ale evreilor. În timpul împăratului Hadrian (A.D. 117-135), evreii au fost aspru pedepsiți. Aceste măsuri opresive au influențat mulți creștini ai Romei Antice să abandoneze sabatul biblic și să țină ziua de duminică, zi în care se venerază soarele (Jesse Lyman Hurlbut „The story of Christian Church”, 1954, pp 43-45, 77-79).

Ce reprezintă jertfa Domnului Isus pentru un creștin?

În Evrei putem citi că „Isus Hristos S-a arătat o singură dată, înlăturând păcatul prin jertfa Sa” (Evrei 9:26), și „după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu” (Evrei 10:12). Ca israeliții și egiptenii din antichitate, toată omenirea este păcătoasă și „plata păcatului este moartea, dar darul harului lui Dumnezeu este viața veșnică în Hristos Isus, Domnul nostru” (Romani 6:23).

În Noul Testament, mielul înjunghiat a fost Isus, iar sângele Lui, care a curs pe lemnul crucii, este sângele care ne-a salvat și ne-a răscumpărat.

În Vechiul Testament, în Cartea Exodului (capitolul 12), este foarte bine prezentată semnificația Paștelui evreiesc ca o anticipare a jertfei Mielului lui Dumnezeu: Isus Cristos! Sângele Domnului ne curățește de orice păcate și ne ferește de mânia lui Dumnezeu! Mai mult decât atât, un creștin sărbătorește la Paști învierea Domnului Isus!

În 1 Corinteni 5:7-13 Pavel ne spune: „Măturați aluatul cel vechi ca să fiți o plămădeală nouă, căci Cristos Paștele nostru a fost jertfit. De aceea, să luăm parte la sărbătoare nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și de viclenie, ci cu azimele curăției și ale adevărului. V-am scris în epistola mea să nu vă asociați cu cei desfrânați, dar nu m-am referit la oamenii desfrânați ai acestei lumi sau la cei lacomi și tâlhari, sau la cei idolatri, pentru că atunci ar trebui să ieșiți din lume. Ci vă scriu să nu vă asociați cu nimeni care își zice frate, dar este desfrânat sau lacom, sau idolatru, sau bârfitor, sau bețiv, sau tâlhar. Cu un astfel de om nici măcar să nu mâncați! De ce să-i judec pe cei de afară? N-ar trebui să-i judecați pe cei dinăuntru? Pe cei de afară îi va judeca Dumnezeu”.

Fie ca la sărbătoarea Învierii Domnului Isus, (și nu numai), să ne întrebăm: Aprecieri noi cu adevărat sacrificiul făcut de Cristos? Sacrificiul Domnului Isus a fost adevărat, și ar trebui să ne gândim zilnic la acest lucru și să încercăm să ne schimbăm și să semănăm cât mai mult cu Salvatorul nostru.

Să ne ajute bunul Dumnezeu pe toți să fim plăcuți înaintea Lui!

AMINTIRI

AMINTIRI

AMINTIRI

SLAM LA PERTH – Noiembrie 2008 (Sport Lights A Message).

Assan, cel mai bun jucător congolez, urmărit de Daniel

P. Mitutoiu, Ps. Andraș, Ps. Crișan și N. Sica
(Echipa... „UEFA”)

Căpitanul Echipei Karnet, Troy, cu trofeul

Trofeu pentru Aurel, cel mai bun jucător de la SLAM

Începusem de câteva luni să *încălzim* terenul pentru această misiune din Melbourne. SLAM venea la Perth cu dorința de a se implica în evanghelizare, în închisorile din Perth, prin fotbal.

Biserica Baptistă din Perth deja avea ușa deschisă în toate închisorile din W.A. Intrasem deja cu o echipă de fotbal congoleză în Karnet Prison Farm, avusesem meciuri *acasă*, pe stadionul din Liddel Park, cu mai toate închisorile; o echipă românească formată din tinerii bapțiști și penticostali era deja formată.

În dimineața zilei de 1 Noiembrie 2008, împreună cu SLAM, am intrat la Casuarina Prison, pentru un meci de fotbal indoor. Meciul a fost frumos dar greu, fiind foarte rapid. S-a terminat la egalitate, dacă îmi amintesc bine.

După amiază aveam alt meci, între Congo Football Club și Karnet Prison farm, dar și SLAM a voit să joace. Până la urmă au avut toți loc pe teren pentru că Mr. Brian, coordonatorul sportiv de la Karnet a venit cu numai patru fotbaliști, ceilalți fuseseră opriți pentru diferite abateri administrative, așa că au jucat africanii cu o echipă mixtă – Karnet și SLAM. Toți fotbaliștii au fost la înălțime dar congolezii s-au distanțat mult ca scor și calitate a jocului.

În pauza meciului și la terminare, deținuții au fost în mijlocul nostru împreună cu familiile lor, care veniseră la această întâlnire. Biserica a pus la dispoziție pentru toți un gustos BBQ, și alte minuni culinare românești. În timpul mesei, Oscar Coreea, liderul Misiunii SLAM, a avut mărturia lui; ca și copil, a fost închis în Argentina împreună cu familia pe motive politice. Și tinerii români au avut mărturiile lor, noi, cei cu experiența regimului comunist, am împărtășit câte ceva din viața noastră de închisoare ca frontieriști. Ce mai, ne-am plâns de milă unul altuia, până au venit trofee – bucurie mare! Fiecare căpitan de echipă a primit un trofeu, de asemenea s-au conferit trofee celor mai buni fotbaliști.

Pe la ora 5 după amiază, am condus micul grup la autobuzul lor. Ne-am luat rămas bun de la ei și familiile lor și l-am mulțumit lui Dumnezeu pentru această ocazie pe care ne-a oferit-o ca să arătăm dragostea Lui într-o lume de tristețe și deznădejde. Dumnezeu este nădejdea noastră și nu numai a noastră, ci a oricui dorește iertare și eliberare.

Constantin Oprănescu

Tribunalul prietenilor lui Iov

Cristina Olariu

Nu avem răspunsuri complete. Nu suntem atotștiutori. Suntem subiectivi, părtinitori, influențați de ce auzim, citim sau am experimentat vreodată.

Avem însă, Biblia. Și Duhul Sfânt ca să ne-o traducă.

În Biblie găsim că în ziua necazului Dumnezeu îți răspunde (Psalm 50:15).

Familia Bodnariu se încadrează perfect în acest verset. Acum este în ziua necazului. L-au chemat, prin urmare, Dumnezeu le răspunde.

Din păcate, asemenea lui Iov, și ei au câțiva „prieteni” care au găsit explicații pentru ce li s-a întâmplat. Chiar dacă Barnevernetul nu a făcut public nimic, *ei știu* că Marius și Ruth au făcut ceva rău, dacă trec prin așa ceva. Interesant, cum se găsesc explicații pentru orice tragedie. Dacă nu le găsim, ni le imaginăm.

Prietenii lui Iov au socotit că trebuie să se pună de partea lui Dumnezeu, care este Perfect și Atotștiutor – și să îl acuze pe Iov. Chiar dacă nu aveau nicio dovadă că Iov ar fi greșit cu ceva. Doar nu s-ar putea spune că Iov a făcut binele și Dumnezeu a greșit! O altă ipoteză nici nu exista în mintea lor. Surprinzătoare este poziția lui Dumnezeu, care se situează de partea lui Iov și îi acuză pe prietenii lui.

În același mod, există o categorie de suporteri ai Occidentului, care nu pot concepe că un sistem atât de perfect și bine pus la punct poate greși. Mai mult, aceștia găsesc legitime măsurile extreme ale Barnevernetului, datorită abuzurilor pe care le-au făcut unii părinți care și-au maltratat copiii. Adevărul este că și naștii aveau explicații pentru exterminarea evreilor și a țiganilor. Și acela era un sistem incredibil de bine pus la punct. Calitate germană. Nu putem învăța nimic de aici?

Nu avem destule exemple în care am văzut care este poziția lui Dumnezeu într-o tragedie? *Domnul este cu cel cu inima zdrobită și mâhnită. El ascultă rugăciunile celor ce se tem de El și îi scapă.* Lista de referințe este interminabilă. Mesajul este că dacă vrei să fii de partea lui Dumnezeu în această poveste, trebuie să fii alături de cel zdrobit, frânt, copleșit de suferință. Nu avem informații complete și nici nu cred că este nevoie. Avem însă prescripții clare în Scriptură despre cum trebuie să ne raportăm la un om care trece printr-un necaz atât de mare. Niciodată nu au fost mai înțelepți prietenii lui Iov decât atunci când au tăcut, pentru că nu aveau răspunsuri în fața unei asemenea suferințe.

Dacă nu poți să aduci mângâiere, dacă nu găsești explicații și motive, cel mai biblic mod este să stai lângă cel care este căzut. Simplu, nu ai răspunsuri, nu le fabrica.

Roagă-te. Postește. Ridică.

PROTEST LA BRISBANE, AUSTRALIA

Sâmbătă 6 Februarie 2016, la Consulatul norvegian din Brisbane, a fost o zi de protest împotriva abuzurilor făcute de Barnevernet și în favoarea familiei Bodnariu, căreia i s-au luat cei cinci copii.

Aproximativ 250 de români din Brisbane, neluând în seamă vremea nefavorabilă, au prezentat panarde și lozinci, cerând Guvernului norvegian să înceteze aceste acte inumane, și să redea copiii luați de Barnevernet, părinților lor. Dumnezeu să binecuvânteze această părăsire la suferința familiilor îndurerate de absența copiilor lor.

IUBESC PE PAPA!

După aproape trei luni, pentru prima oară, a putut și Marius să-și vadă băieții, pe Matei și pe Ioan. Până acum, doar lui Ruth i s-a dat voie să-i vadă o dată pe săptămână, timp de două ore. A fost emoționant: două ore pe care Marius le-a anticipat și așteptat cu nerăbdare, așteptare cu atât mai grea ținând cont că i se promisese că-l vor lăsa să-i vadă pe băieți săptămâna trecută. Dar Barnevernet a amânat cu o săptămână întâlnirea, pentru că... nu „reuşise” să pregătească toate „aspectele” ce țineau de acea vizită.

Și Ruth s-a bucurat nespun când a văzut cât de fericiți erau băieții să-l vadă pe Marius. Iar Marius s-a bucurat de bucuria copiilor, dar și pentru Ruth, care aproape căzuse în depresie săptămâna trecută, când lui Marius i-a fost anulată și amânată vizita.

Amândoi băieții s-au bucurat nespun să-l vadă pe „papa”. Au mâncat împreună hot-dogs (dorința pe care băieții au avut-o la întâlnirea anterioară cu Ruth) și în timp ce mâncau, Ioan a spus: „Eu iubesc...” Ruth a întrebat: „Îți place mâncarea?”, iar el a răspuns: „Iubesc pe papa!”

IMPACTUL PROTESTELOR, TELEFOANELOR ȘI SCRISORILOR

Putem confirma oficial: participarea dumneavoastră la proteste și miile de scrisori trimise (prin poștă sau electronice), de asemenea mesajele și apelurile telefonice au avut, și au, un impact imens! Barnevernet știe și nu-i este totuna! Vă mulțumim și Domnul să vă răsplătească tuturor!

Păstor Cristian Ionescu, purtător de cuvânt

PĂSTORUL TEOFIL CIORTUZ LA PERTH, AUSTRALIA DE VEST

SPERANȚA – ȘTIRI

Teofil Ciortuz la Biserica Penticostală Perth

Ioan Bușan la Biserica Penticostală Perth

Tabăra de la Busselton - 2016

În perioada 2-6 Februarie, în localitatea Busselton din statul West Australia a avut loc tabăra de familii organizată de Biserica Baptistă Română din Perth. La această tabără au participat și două familii din Biserica Penticostală din Perth. Învățătura din Scripturi a fost adusă de fratele Teofil Ciortuz, păstorul Primei Biserici Baptiste Române din Australia, localizată în Endeavour Hills, Melbourne, statul Victoria. Cartea Estera a fost suportul scriptural asupra căruia ne-am aplecat, căutând să găsim principiile divine în această carte neobișnuită. Am învățat că...

1. Deși Numele lui Dumnezeu nu apare în cartea Estera, totuși mâna lui Dumnezeu este prezentă pretutindeni și grija Lui este simțită în fiecare detaliu.
2. Deși Estera și Mardoheu nu au fost desăvârșiți, totuși Dumnezeu i-a folosit în contextul lor, ceea ce ne face să credem că Dumnezeu folosește și astăzi oameni imperfecti.
3. Deși evreii din cartea Estera se aflau încă în Persia, deși avusese loc o revenire în Iudeea cu aproape 80 de ani înainte, totuși Dumnezeu i-a protejat în marea Sa milă, nu pentru că ei erau buni, ci pentru că Dumnezeu este credincios legământului făcut cu Israel.
4. Deși diavolul se luptă să distrugă poporul lui Dumnezeu, totuși el nu poate trece limitele pe care Dumnezeu i le-a impus.
5. Deși națiunea lui Israel a fost în pericol de extincție și, odată cu ea, și linia mesianică, totuși Dumnezeu a vegheat ca strămoșii Domnului Isus să nu fie șterși de pe fața pământului.
6. Deși cei răi pot avea puterea pentru o vreme, totuși Dumnezeu îi poate răsturna și îi poate înlocui în câteva ore.
7. Dumnezeu ia apărarea celor necăjiți, iar cei ce-i necăjesc vor simți mânia lui Dumnezeu.

Privim cu nădejde la următoarea tabără.
Domnul fie lăudat!

Păstor Teofil Ciortuz

ISUS, SPERANȚA ROMÂNIEI

Din câmpul evangheliei, cu păstorul Petru Oros

SPERANȚA – ȘTIRI

Mult har și multă pace!

Prin Harul și cu ajutorul Domnului, slujesc ca păstor evanghelist, în Biserici în care sunt invitat pentru predicarea Evangheliei.

Pe de altă parte, de câțiva ani, Domnul m-a chemat la o lucrare mult mai aplicativă, și anume ajutorarea celor săraci, cercetarea celor în suferință și a celor fără adăpost, cărora le propovăduiesc apoi Evanghelia. Acești oameni, prima dată trebuie să vadă bunătatea lui

Dumnezeu, după care să le vorbim de Dumnezeu.

„Cine dă săracului nu duce lipsă, dar cine închide ochii este încărcat cu blesteme” (Proverbe 28:27).

„Religiunea curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor, și să ne păzim neîntinați de lume” (Iacov 1:27).

În concluzie, doresc ca această lucrare din România, pe care v-am prezentat-o, să fie o încurajare pentru dumneavoastră și întreaga frățietate.

Vă mulțumesc pentru susținerea în rugăciune și doresc ca Dumnezeu să vă ocrotească și să vă binecuvânteze. Cu dragoste frățească,

Petru Oros <https://www.facebook.com/petru.oros.79?fref=ts>

Să ne rugăm pentru acest tânăr de 21 de ani. Numai Dumnezeu poate face ceva în dreptul lui. Efectiv este legat de pat.

O SEARĂ DE NEUITAT

În data de 21 Februarie, în Biserica Baptistă Harul, am avut ca oaspeți un grup din Vanuatu. Frați și surori, 14 la număr, ne-au umplut inimile de bucurie prin cântările minunate, înălțându-L pe Domnul. Am fost plăcut surprinși să vedem modul lor de închinare, deosebit de tradiția baptistă românească.

Fratele Karl, conducătorul grupului, ne-a vorbit despre faptul că Dumnezeu, în dragostea Lui, ne-a unit pe toți, indiferent de rasă, culoare sau cultură, în jertfa Domnului Isus Cristos. Ne-am bucurat să vedem că Dumnezeu nu se uită la fața omului, ci iubește pe toți oamenii. Am simțit cu toții, în inimile noastre, dragostea lui Dumnezeu.

Ne rugăm ca Domnul să binecuvânteze grupul din Vanuatu, Biserica lor, familiile lor, să ne binecuvânteze pe toți cu o mai mare dăruire la lucrarea la care ne-a chemat. A Lui să fie toată slava, lauda și închinarea, în veci.

Nelu Albu

PRĂJITURA CU JELEU DE CAFEA

Ingrediente

Pentru blat:

- 3 ouă
- 3 linguri zahăr
- 3 linguri făină
- 1 lingură ulei
- 1 lingură nucă măcinată
- 1 lingură de ciocolată răzuită
- 1 lingură cafea solubilă (ness)

Ouăle se separă. Se toarnă uleiul peste gălbenușuri și se omogenizează. Albușurile se bat spumă tare cu un praf de sare. Se adăugă zahărul și se mixează până se obține o spumă tare și lucioasă. Se toarnă gălbenușurile și se omogenizează ușor. La sfârșit se încorporează făina amestecată cu nuca măcinată, ness-ul și ciocolata răzuită, amestecând ușor cu o spatulă. Se toarnă compoziția într-o tavă, (24 cm diametru), tapetată cu hârtie de copt și se dă la cuptor, la foc mediu (170C), pentru cca 25-30 minute. Blatul se aurește ușor și se desprinde de pe marginea tăvii. Se scoate blatul pe un grătar și se lasă la răcit.

Pentru cremă:

- 200 g ciocolată amăruie
- 50 ml cafea preparată tare
- 200 ml smântână pentru frișcă
- 1 întăritor de frișcă (doar dacă este absolut necesar)

Ciocolata ruptă bucățele se pune într-un vas împreună cu smântâna și cafeaua. Se topește la foc mic, având grijă să nu dea în clocot. Se dă deoparte și se omogenizează, apoi se pune la frigider pentru cel puțin 1 oră, cât se răcește și se întărește crema. Mai apoi se mixează până se obține o cremă pufoasă.

Dacă nu se întărește suficient, adăugați 1 întăritor de frișcă.

Punem crema peste blatul răcit. Uniformizăm și dăm la rece până pregătim jeleul de cafea.

Pentru jeleul de cafea:

- 240 ml cafea preparată tare și îndulcita după gust
- 10 g gelatină

Gelatina o hidratăm cu câteva linguri cu apă rece.

După ce preparăm cafeaua, o lăsăm să se răcorească. Adăugăm gelatina și omogenizăm. Dăm la frigider până se răcește bine și începe să prindă consistență.

În jurul blatului punem inelul de la tava detașabilă în care am copt, sau confecționăm unul dintr-o bucată de folie de aluminiu. Turnăm deasupra compoziția pentru jeleu, care este încă lichidă, apoi dăm la rece până se întărește foarte bine.

Se scoate inelul din jurul blatului și se porționează după dorință.

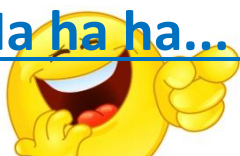
Poftă bună

Despre mâncare

- * *Brânza este aspirația laptelui la eternitate . (Clifton Fadiman, gânditor american)*
- * *Un singur lucru e mai exasperant decât o soție care știe să gătească, dar nu o face: o soție care nu știe să gătească, dar o face.(Robert Frost, poet American)*
- * *Fructul pe care l-ați mâncat azi nu-l veți mai mânca niciodată. (Constantin Noica)*

Ha ha ha... Haz!!!

Păstorul și Vasile... pe patul de moarte.

Gheorghe Șincan

Vasile se afla în spital, pe patul de moarte, așa că familia a trimis după păstorul său. În timp ce păstorul stătea lângă patul de suferință, starea lui Vasile se înrăutățește și cu ultimele puteri ceru ceva pe care să scrie. Păstorul, plin de dragoste, i-a înmănat un pix și o bucată de hârtie, pe care, cu greu, Vasile a apucat să scrie ceva. La câteva secunde muri. Păstorul s-a gândit că cel mai bun lucru este să nu privească la ceea ce scrisese, așa că a băgat bucata de hârtie în buzunarul de la haină.

Câteva zile mai târziu, la înmormântare, păstorul ținea predica principală. În timp ce predica, a realizat că poartă aceeași haina pe care o purta când Vasile plecase la cele veșnice.

„Știți”, a spus el, „Vasile mi-a înmănat un mesaj chiar înainte să moară. Nu l-am citit, dar sunt sigur că sunt cuvinte de mângâiere pentru noi toți.”

A deschis bilețelul și a început să citească cu voce tare, „Frate păstor, stai pe tubul meu de oxigen!!!”.

Sfârșitul e aproape... Pocăiți-vă!

Marius Zărnescu

Un preot și un cantor stăteau pe marginea șoselei cu o placardă în mână, pe care scria:

„Sfârșitul e aproape... Pocăiți-vă!”

Pe lângă ei treceau mașini și imediat după fiecare mașină se auzea o bușitură și o explozie.

După o vreme, cantorul întreabă:

– Părinte, nu ar fi mai bine să scriem pe pancardă – „Podul din față este rupt!”?

Involuntar

Este suficient să crezi și totul este posibil, chiar și să muți munții din loc. Asta i s-a întâmplat unui călugăr pustnic care a spus cuiva să se mute mai la o parte și muntele din fața lui s-a mișcat la cuvântul lui, supus. Iar călugărul a spus muntelui: „Nu cu tine vorbeam”.

Cum să vorbești în închisoare

Un tânăr păstor a fost invitat să le vorbească deținuților de la închisoarea din localitate. Inima lui era plină și de bucurie, dar și de emoție! Nu a mai vorbit niciodată unui asemenea public!. Așa că, ajuns în fața deținuților, păstorul nostru se îndreaptă spre podium și își începu vorbirea astfel:

– Bună dimineața! Dragii mei, mă bucur nespus de mult să văd că sunteți aici!

MARTIE - 2016

Sun	Mon	Tues	Wed	Thu	Fri	Sat
 Copiii Bodnariu		1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10	11
						12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
					Good Friday	
27	28	29	30	31		
Easter Sunday	 „Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici, ci a înviat.” Luca 24:5-6 Hristos a înviat!					